

ODENSE-DEBAT

SIDEN ER REDIGERET AF INGELISE NYGAARD RASMUSSEN

Thomas B. Thriges Gade - fejl for fejl

SVAR

AF THOMAS FUNDING

Christiansgade 11, 3. tv., Odense C

Man plejer at sige, at sandheden er ilde hørt. Det fik jeg så sandelig at føle på avisens debatside den 2. januar.

En række konservative godfolk forsøgte her at beskytte deres borgmester. Anledningen var, at jeg havde kritiseret Jan Boye. Kritikken gik på, at jeg mener, at han har håndteret hele Thomas B. Thriges Gade-problematikken hoveddrystende dårligt.

De konservative Helge Pasfall og Uffe Clausen skal dog huske på, at politiske bodyguards som oftest ender som kanonføde.

Jeg kan imidlertid berolige læserne med, at jeg ikke har tænkt mig at skyde hverken Helge Pasfall eller Uffe Clausen med kanoner, da de trods alt kun er gråsurvur. Jeg vil dog skyde med lidt historisk fakta:

Det hele startede den 10. januar 2007. Byens konservative borgmester havde sammen med Socialdemokraternes Anker Boye fremlagt en samlet plan for, hvordan Odense bymidte skulle omdannes. Den såkaldte kvarterplan. I denne plan var Thomas B. Thriges Gaden foreslået omdannet til en flodboulevard med beplantning.

Der skulle imidlertid kun gå otte dage før, at Jan Boye havde skiftet mening. Nu ville han i stedet grave gaden ned. Det var her, borgmesteren meget bombastisk sagde: "Jeg vil ikke se flere artikler om en nedgravning af Thomas B. Thriges Gade. Nu skal der ske noget, nu skal den gade graves ned". I samme ombæring brillerede borgmesteren med, at han foresten også mente, at han kunne gøre det: "Uden at det koster kommunen noget som helst". Det "regnestykke" vender vi tilbage til.

Hen over vinteren lå sagen relativt stille, men i foråret skete der noget nyt og uventet. Her kunne man læse i Fyens Stiftstidende, at Jan Boye havde ført forhandlinger med fonden Realdania, som havde lovet at støtte projektet med et trecifret millionbeløb. Nyheden viste sig imidlertid at være lidt for utrolig. Godt 10 dage efter afviste direktøren for Realdania, at der skulle være givet noget form for tilsagn.

Det fejltrin lod dog ikke stoppe Jan Boye. I august blev byrådet derfor præsenteret for en række løsningsforslag til Thomas B. Thriges Gade. Den store tunnellosering, som borgmesteren havde støttet aktivt, kunne ikke lade sig gøre. I samme anledning blev byrådet orienteret om, hvad de forskellige løsninger ville koste. Jan Boyes halve tunnel ville koste 400 mio. mere end Socialdemokraternes boulevardløsning. Hvem sagde: "Uden at det koster kommunen noget som helst"?

Siden august har Odense og Socialdemokraterne ventet på, at borgmesteren skulle skride til handling. Det er desværre ikke sket. Selv Helge Pasfall og Uffe Clausen må kunne se, at denne sag ikke har været håndteret, som man kunne forvente af en borgmester i Danmarks tredje største by?

Fyens Stiftstidende

ODENSE

REDAKTØR: Esben Seerup, 65 45 51 81, seerup@fyens.dk

SOUSCHEF: Jørgen Volmer, 65 45 51 46, jvo@fyens.dk

FAX: 65 45 51 41

E-MAIL: odense@fyens.dk

TELEFON: 66 11 11 11

JOURNALISTER: 65 45 + (LOKALNUMMER)

John Borgkilde (51 83) jbo@fyens.dk

Karsten Hüttel (51 85) khy@fyens.dk

Ivar Juel Nordentoft (51 88) ijn@fyens.dk

Rune F. B. Kristensen (51 62) rkr@fyens.dk

Jesper Mads Eriksen (52 15) jm@fyens.dk

Erik Thomsen (51 47) ert@fyens.dk

Bjarke Vestesen (61 48) bve@fyens.dk

Helle Hynkemejer (52 08) hhy@fyens.dk

Vagn Erik Andersen (51 42) vea@fyens.dk

Camilla Ahlmann-Jensen (51 43) caje@fyens.dk

Louise Nyvang (51 97) lony@fyens.dk

Jane Callesen (51 70) jaca@fyens.dk

Maria Slej-Hasselstrøm (51 37) mash@fyens.dk

FOTOGRAF: John Fredy, 40 38 84 18, jf@fyens.dk

LOKALREPORTERE:

Tarup, Paarup og omegn samt Dalum og omegn: Ib Birger Hansen, 66 14 56 19, ibh@fyens.dk

Korup, Næsby og omegn: Alfred Hansen, 65 94 17 18, alfa@fyens.dk

Bellinge, Sanderum og omegn: Birger Markmann, 65 96 16 02, b.markmann@get2net.dk

Højby og Fraugde: John Skovhus Nielsen, 65 95 90 46, jsn@fyens.dk

Skibhuskvarteret: Preben Rasmussen, 63 10 80 30 / 30 62 58 51, elpr@mail.dk

Agedrup, Seden og omegn: Helge Rasmussen, 66 10 76 79, heras@post.tele.dk

REDIGERENDE: 65 45 51 86

Ingelise N. Rasmussen, ilr@fyens.dk

Jesper Friesmand, jef@fyens.dk

Jan Boye vil lege med dig

I en stor artikel i lørdags gor Fyens Stiftstidende status over årets store borgmester-flop: "Tunnelen der aldrig kom".

Snak, snak, og snak har afløst endnu mere snak, men stadig ingen handling. Vi kender det til trivialitet. Der er "talk'ers"- og der er "do'ers". Dem, der taler, og dem, der handler. Byrådet er nu engang valgt på talemåder.

For at det ikke længere skal være så surt, foreslår Jan Boye, at Odense skal til at lege. Ikke kun for sjov. Også for alvor.

Gennem legen bliver vi til en slags nye mennesker. Og hvis vi bare kan lege, bliver Odense til meget mere end alle andre byer i Danmark. Ja, måske oven i købet i hele verden.

Århus kan fortsat kalde sig "Smilets by", men Odense skal lege, og så kan de bare grine, som de vil,ovre i Jylland.

Det er den nye vision for Odense: "At lege er at leve".

Er du i tvivl om alvoren i det her, så gå selv ind og læs nærmere på www.odense.dk, hvor du kan finde "Ny vision

Kreative byrådsmøder: Inspireret af årstidernes skiften skal byrådet få designet særlige årstidsdragter. Der skal være krav om at bære dragterne under byrådsmøderne

Odense-Synspunkt

for Odense". Der er hele fem sider læsning, der skal begejstre og løfte byen ind i en ny tid.

Teiksten ligner noget, der er betalt dyre penge for til et konsulentfirma for. I disse personaleknappe tider har rådhusets ansatte vel ikke haft

tid til det.

Men byrådet har, som det er beskrevet, også selv brugt tid og kræfter på et seminar i september 2007. Det hele munder ud i, at det er Odenses borgere, der selv skal komme med forslag til, hvordan Odense bliver til byen, der leger.

Byens borgere opfordres til at komme med forslag, og jeg bor ganske vist ikke længere i Odense, men jeg vil her - helt i samme ånd som det skrevne visionsoplæg - komme med et par idéer og opfordre dig til at hjælpe Jan Boye med flere:

Flakhaven som legeplads

Rådhuspladsen ligger for det meste tom. Den fortjener nyt liv. Pladsen skal omformes til en gigantisk kreativ legeplads. Wiig Hansens skulptur "Oceania" er i forvejen byens kæreste kravlefigur, så både den og Store Roberts abstrakte skulptur skal fortsat indgå.

Klatrevæg på Rådhusfacaden
Klatrevægge er det helt hotte for unge, der vil til tops, og vil blive et virkelig trækplaster. Rådhuset bliver et godt aktiv for sund motion.

P-vagter i ny forklædning

Alle ved, hvordan en P-vagter ud. Det skal være slut. Skift de triste uniformer ud med overraskende dragter. For eksempel kan de, forklædte som træstammer, blive stående det samme sted. Eller de kan være muntre eventyrfigurer og kløve, for det skal ikke være kedeligt at blive snuppet i Odense.

Kreative hjemmehjælpere

Ligesom der har været holdt seminar for byrådet, skal der være seminar for hjemmehjælpere. De skal lære at lege med de gamle og kan i stedet slippe bøvelen med personlig pleje og

rengøring.

Lange næser

Det er surt at få afslag på en ansøgning til kommunen. Fremover skal det ledsages af en lang næse og et muntert brev. Lange næser er der tit brug for. Også til de ansatte i kommunen, som gang på gang kommer med tåbelige forslag eller ønsker. (Det anbefales at købe stort antal næser ind).

Kreative byrådsmøder

Inspireret af årstidernes skiften skal byrådet få designet særlige årstidsdragter. Der skal være krav om at bære dragterne under byrådsmøderne. Dragterne vil på en ny og original måde fremkalde en munter, kreativ og imødekommende stemning, selv mellem politiske modstandere.

Som det ses, vil disse forslag være helt i overensstemmelse med Odense-visionen "At lege er at leve".

Borgmesteren må være "født" til at bære narrehat.

MARTIN RUD

Næsset 48, Munkebo

Millionærforældre skal også have hjælp

DOMAN

AF KURT KJERRUMGAARD

Lindealle 36, Odense M

Journalist Vagn Erik Andersen har haft meget travlt herop til jul med at grave i den selvretfærdige sag med overskriften "Millionærer får offentlig hjælp", han får på både forsiden på 1. sektion og 2. sektion.

Men først skal vi jo lige have at vide i overskriften, hvor mange penge "millionærerne" får fra det offentlige, og først længere nede i artiklen kommer det så frem, at det er fordi, at de har et hjerneskadede barn, og straks får man fat på en foraret formand for folketingets socialudvalg - selvfølgelig en fra Dansk Folkeparti - Christian H. Hansen, der med det samme bliver meget forarget og vil have sagen taget op med velfærdsministeren og selvfølgelig nævner arbejdsmand Pedersen og andre i Odense, der trænger mere til en hjælpende hånd osv.

2. sektionens forsider - "45.000 kroner for at passe sit barn".

Igen den negative vinkel på en ellers god historie om, at vi i Danmark hjælper såvel den mindre velhavende som den mere velhavende, alle betaler forhåbentligt den skat, man nu engang skal betale, hvis man vil nyde godt af velfærdssamfundets goder.

Her har vi så et forældrepar, hvis ulykke med et hjerneskadede barn skal gøres til forsidesstof af Vagn Erik Andersen, fordi de får et tilskud fra det offentlige for selv at tage sig af deres barn, selv om de er millionærer.

Forældrene Hanne og Niels har trods det ulykkelige, der er hændt dem at få et så handicappet barn, som de selv har taget sig af hele vejen igennem, formået at have kræfter til at bygge et stort firma op med 20 forretninger og mange ansatte. Jeg synes, at det er fantastisk godt gået.

Det er rigtigt, at de tjener mange penge set med de fleste danskeres øjne og straks kommer Janteloven frem, og "ulighedensloven" skal i kraft, men skal vi ikke lige have med, at ifølge artiklen så tjener de to forældre hver knap en million kroner, hvoraf de skal betale mindst 50 pct. i skat til velfærdssamfundet. Rimeligt nok - så er der ca. en million tilbage. Rimeligt, syntes jeg, men mange vil sige, jamen så får de kroner 45.000 om måneden for at passe deres eget hjerneskadede barn, mange penge synes også jeg.

Men skal man ligefrem kunne tjene penge på at gå hjemme og passe sit eget barn, hvad nok den så berømte arbejdsmand Petersen ville gøre, hvis han fik samme beløb.

Jeg håber, at det forsåt vil være sådan, at når man har betalt sin skat her i Danmark, om man så kun har betalt 10.000, eller man har betalt en million kroner eller mere, så har man ret og krav på ydelse fra det offentlige, der modsvarer de indtægtsstab, man måtte have eller får.

Hvis nu Hanne og Niels ikke selv havde haft kræfter og overskud til selv at tage sig af deres hjerneskadede barn, men havde valgt at overlade barnet til det offentlige som for eksempel med en placering på det berygtede Strandvænget i Nyborg, hvor mange andre hjerneskadede børn er anbragt, hvad tror man så det havde kostet samfundet, ja mindst 100.000 om måneden.

Jeg synes ikke, at det er retfærdigt eller rimeligt at bruge Hanne og Niels ulykkelige barns historie på denne måde!

JANUAR 1958: VINTERGLÆDER

Dagens billede er taget ved broen over Odense Å på Dalumvej - Dalum Kloster og papirfabrikken anes i baggrunden. Et par skolepiger har en kammerat på slæb på kælken, og de ser ud til at nyde det klare vintervejr, inden skolerne skulle begynde igen efter

ferien. Avisen kunne melde om intens trafik på skøjtebanerne rundt omkring i byen. Nogen længerevarende frost var der dog ikke i vente, og nogen isvinter blev der heller ikke tale om. (Fyens Stiftstidendes Samling og Stadsarkivet)

GAMLE ODENSE

UDE LIV

Mandag: LØBERLIV - Tirsdag: BYENS GADER - Onsdag: UDELIV - Torsdag: BYVANDRING - Fredag: SPØRG OM ODENSE

Ægte glæde på kunstig is

I sit fremragende eventyr om Nattergalen skriver H. C. Andersen, at prinsessen, da hun fik overrakt en nattergal i et bur, udbrod "Uf, den er ægte!", da hun opdagede, at den var levende.

Ironien i denne sætning slog mig, da jeg stod og kiggede på de børn og voksne, der legede på isen på Gråbrødre Plads.

H. C. Andersen var et levende menneske. Og han elskede det levende.

Jeg er dog sikker på, at den gamle digter ville have haft "megen fornoieise" af at stå og se på denne skøjtebane. Selv om det er kunstig is. Eller i hvert fald kunstigt fremstillet på dette sted. Til glæde for alle børn og barnlige sjæle.

Jeg stod og kiggede på det og glædede mig over især børnene, der skøjtede frem og til bage - og rundt og rundt.

Hvor er de dog dygtige mange af dem. Hvem der bare var ung endnu og kunne tage del i legen.

Glæde får jeg også ved at se på dem, der ikke er sikre på skøjterne endnu. Nogle har voksne at støtte sig til. Som børn jo altid bør have i de fleste af livets forhold! Men her er det virkelig nødvendigt. Så snart de slipper, er det skøjterne, der tager magten over benene.

Nogle er større og kan støtte sig til rækværket udenom banen. På stive ben og med julelys i øjnene styrer de direkte mod rækværket. Og så: Bum! - siger det. Rækværket holdt og så gælder det om igen at få magt over skøjterne.

Her er det så, et andet eventyr viser sig for mig. Disneys eventyr om Bambi. Det lille kære væsen, der kommer ud på den glatte is. Først kan den slet ikke styre alle fire ben på

Enhver bør studere glæden ved at skøjte på Gråbrødre Plads og måske selv skøjte sig en tur, mener dagens klummeskriver Poul Bjerregaard.

én gang. Men den lærer det! Og sådan er det her i livet - og på skøjtebanen. Bare klø på! Så lærer du det.

Og jeg kan kun opfordre alle til at gå ned på stedet og se på det. Eller lej et par skøj-

ter og deltag i morskaben.

Jeg lover, at hvis du vil, skal der nok være mindst én, der synes, at du er morsom - og alle tiders.

For at lege er at leve.

POUL BJERREGAARD

er naturvejleder.

AF POUL BJERREGAARD

odense@fyens.dk

Skriv kort og husk privatadressen

LÆSERBREVE: Skriv højst 300 ord i læserbreve. Vi forbeholder os ret til at forkorte. Husk, at der skal både navn og privatadresse på alle indlæg.